

PESMI

Andrej Medved

*So samo razlike razlik
in sledovi sledi*

J. D.

Ostri zakrneli
kremplji
podivjanih kuščarjev
ubijajo ožgani
nakopičeni
plen
Razžrte sledi
se stekajo v kolobar
skričene kačje kože

* * *

Tope kačje
nozdrvi
so zgrbljene
v otrplo površino
zdrizastih
peruti
Oslepli
gekoni krožijo
nad izvirom
gobaste plesni

* * *

Razpršeno deževje
izpira prevrtene
brazde
maslene prsti
Ozki znojni greben
toče
vdira v osušene
ptičje nosnice
Uskočeni
slapniki so zgoščeni
v kotanjo znakaženih
ptičjih peruti

* * *

Lenive ptice
 prhajo
 v zamrzlo
 grčasto resje
 Zgoščene so
 v prikazen ognja
 ki zožuje plaz
 nabrekle
 kačje črede
 Nemo zasajajo
 svoje izprožene
 jezike
 v sito sežgane
 zemlje
 V ozkem zatrepu
 doline krčijo
 kožne peruti
 zmedenih
 lastovičnikov

* * *

Kačja čeljust
 sili
 v razpoke
 pečene goličave
 Zasopli vdebi
 levijo svoje
 izrezano
 želo
 Steptani odtisi
 zastrupljenega
 plena

* * *

Stekli
 močvirski
 psi načenjajo
 ilovnate lovke
 oslepelih
 kačjevratk
 Ptičje
 čelo je udarilo
 ob gobasta tla

* * *

PRAZNIK

(Očlovek iz daljega tala)

Izoz Partijic

Toda na tisti dan je

Seveda ne na začetku, um

izpadom zvečer vse zapo

Ja, na prazniku je naprej

let sem: povorka, postanje

pa veseljca, krojake klobase, vino, doživljanje

poteženih deklet.

Otroci so se zbrali k

so imeli majhno papirna

nesli veliko zastavo z gr

ki seveda niso bile urezar

bleščeče unifotnirani gra

so stali ob otrocih in jih

tega so bili lahko organ

prabu, kadar je mimo ga

kravjevali funkcionarji, postenci in delegati, občinski uslužbenci iz mesta...

Zarasli jeziki
morskih kač
predirajo
otekli
hrbet školjčnih tal
Golobja plesen se
vrašča v črvivi
greben koral

* * *

V tropih sikajo
prsteni golobi

* * *

Oklani
škorpijoni
so se zagrebli
v grlo
ptičjega
znamenja
V spačenih krčih
sedajo v ranljiva
usta zemlje
V gobasti naplavini
gnetejo zakrneli
izvir suše

* * *

Zgazeni goži
so se naselili
v voščeno
sled
osjega mrčesa
Prepleteni so
v klobčič
otrdelih
pijavk
Vsesani
v okleščeni
tilnik nevihte
Požrešne ikre
so zarite
v kožo
zadušene vabe

* * *

Nabrekla
 ribja čreva
 so ujeta
 v rezilo
 ustrojenega
 peska
 Stekli ugriz
 zraka razkraja
 sprijeto
 ribjo kri

* * *

Blatni ribji
 goltanec

* * *

Vlepljena
 v ilovnato
 grlo
 prsti se razrašča
 razbrizgana
 kačja sled

PRAZNIK

(Odlomek iz daljšega teksta — Jalovost)

Tone Partljič

Toda na tisti dan je bila prava polomija. Za naju oba pa tudi za druge. Seveda ne na začetku, ampak začelo se je malo kasneje, dokler se ni z mojim izpadom zvečer vse zapečatilo.

Ja, na prazniku je najprej teklo vse normalno takó kot že kakih dvajset let sem: povorka, poslančev govor, nastop gasilcev, nastop pionirjev, potem pa veselica, kranjske klobase, vino, domača muzika, nekaj pijancev in nekaj potešenih deklet.

Otroci so se zbrali kaka dva kilometra od spominske plošče, v rokah so imeli majhne papirnate zastavice na lesenih palicah. Trije otroci, ki so nesli veliko zastavo z grbom, so bili oblečeni v slovenske narodne noše, ki seveda niso bile urezane po njihovi meri. Zadaj so se postavljali v vrsto bleščeče uniformirani gasilci, njihovi šlemi so se lesketali v soncu. Učiteljice so stale ob otrocih in jih mirile ter uravnavale vrste. Dan je bil zelo lep, tega so bili lahko organizatorji veseli. Na cesti se je vedno dvignil oblak prahu, kadar je mimo gasilcev in otrok peljal kak avto, v katerem so bili krajevni funkcionarji, poslanci in delegati, občinski uslužbenci iz mesta...